

NEMALOVE, ali ima slobode

*Ljiljana Maričić Grujić (53),
autorka bloga budilepa.com, jedna
je od najstarijih predstavnica jedne
od najmlađih profesija današnjice.
I super joj ide!*

Čujem, postala si „bjuti“ bloggerka? Šta je to tebi trebalo, pita me prijateljica, novinarka. Ne samo ona, svi me gledaju podrožno...

Znam šta im je u glavi! Bloggerka, to je ona frivolna klinka koja po ceo dan menja „autfite“, pući usne u „selfijima“, lakira nokte za „Instargam“, „lajkuje“, „šeruje“, „postuje“, ne stavlja zarez... Bloggerka – to je nova plavuša.

Pa, nije baš tako – branim se. Ja koristim naše reči i šminkam se sasvim malo. Blogovi su u svetu priznati, a bloggerke se pitaju za mišljenje. Među njima ima puno divnih i pametnih devojaka. Blogovi su iskreni i nezavisni, za razliku od drugih medija, gde je zavladao marketing – napadam. U blogovima je budućnost – verujem.

IMA ŽIVOTA I IZVAN POLITIKE

Da sam postala politička bloggerka, to bi bilo nešto čemu se skida kapa.

Ali „bjuti“ ili „fešn“?

A meni se čini da ima ži-

vota i izvan politike. Grešim?

Blog počinješ da pišeš ako ti se učini da o nečemu imaš šta da kažeš. Deset godina pišem o estetskoj hirurgiji i kozmetici. Dvadeset i kusur sam u novinarstvu. Na stotine je mejlova u kojima sam ženama, zabrinutim za stanje svoje kože, odgovarala na pitanje o pravilnoj nezi. Logična posledica bio je blog o lepoti. Stavim naslov: „Ovo je moj omiljeni letnji parfem“. Ljudi, pa to nekoga zanima! Pročitao nekoliko stotina njih! Raduješ se. Pišeš još.

A posle dve godine dođe dan kada se sama zapitaš: „Postala si bjuti bloggerka? Šta je tebi to trebalo?“

Blog je uživanje ako voliš i umeš da pišeš i tema ti je bliska. Ali je i naporan posao. Ako želiš da te oni koji čitaju blog ne zaborave, treba da objaviš barem dva-tri teksta nedeljno. Da pratiš trendove i novitete. Pošto se potpisuješ ispod toga što pišeš, ne dozvoljavaš sebi da pišeš bilo šta. Naučili su te još dok

si bila novinarka početnica šta je to potpis ispod teksta. A na svom blogu si urednik, novinar, fotoreporter, lektor i korektor. I sekretarica redakcije. Tvoja glava je cela redakcija.

SVE RADNJE RADIM

Porodica? Lepo bi zvučalo da kažem da trčim da napišem post između varjače i domaćih zadataka. Ništa od toga. Moji sinovi su odras-

li i ne žive sa nama. Stariji je dizajner, drugi ode na master u beli svet, a muž je glavni urednik našeg časopisa „Estetika“. Muž ti glavni urednik? Hm, eh, da... Zato sam ja glavni i odgovorni na blogu. Cela redakcija u jednoj jadnoj blogerskoj glavi... A u toj glavi je ovako:

„Šta ćemo za sledeći post“, pita novinarka u meni, a urednica joj kaže:

„Kako bi bilo da napišemo priču o barem jednoj od onih silnih krema koje već dva meseca čekaju? „A gde ćemo to da fotkamo? I kad? Vidi kako je danas loše svetlo“, pita moj unutrašnji fotograf.

„A da prvo završiš one postove koji ti stoje u draftu mesecima, pita superego redakcije. „A mogla bi malo i da počistiš, vidi kakav je haos“, kaže čistačica. „Prvo uradi ono od čega se živi! Pusti blog!“, kategorična je direktorka.

Akumulirala sam funkcije, što bi rekli političari. Samo, ne plaćaju me za svaku. Ne plaćaju ni za jednu! •

**Na svom blogu
si urednik,
novinar,
fotoreporter,
lektor i
korektor. I
sekretarica.
Tvoja glava je
cela redakcija**